

RASPORED SVETIH MISA I MISNIH NAKANA

31. kolovoza - 6. rujna 2020.

31.	pon	Paulin iz Trier (Lk 4, 16-30)	19.00 - Na jednu nakanu
01.	uto	Jošua (Lk 4, 31-37)	08.00 + Kata i Ivan Kapular 19.00 + zajednička nakana
02.	sri	Prosper (Lk 4, 38-44)	08.00 + Anica Paulić 19.00 + Marko, Marija i Slavko Samardžija, ++ ob. Samardžija + Dragica, Antun i ++ ob. Štritof
03.	čet	Sv. Grgur Veliki (Lk 5, 1-11)	08.00 - Zahvala Ocu nebeskom 19.00 + Franjica i Josip Kunštek
04.	pet	Marin (Lk 5, 33-39)	08.00 + Pavica, Ante, Pero i Ilija Tjeri + Martina Milić 19.00 + zajednička nakana
05.	sub	Sv. Majka Terezija (Lk 6, 1-5)	08.00 + Mara, Andrija i Marko Kozina 19.00 + Ruža, Jozo i Ruža Filipović ++ ob. Filipović i Radoš
06.	ned	DVADESET I TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU	07.30 + Ilija Tomić, ++ ob. Tomić + Ilija i Ljiljana Petrušić 09.00 + Manda Filipović, ++ ob. Filipović 10.30 <i>Pro populo</i> 12.00 + Josip, Josipa, Dubravko, Ana i Zlata Smolec + Štefica i Zlatko Sikora 19.00 + Marko Karaula

ŽUPA SVETOG PETRA APOSTOLA - Zaprešić I

Pavla Štoosa 2, HR-10290 Zaprešić; tel/fax: 01/3310-474
zupa.zapresic@zg-nadbiskupija.hr; www.sv-petar-zapresic.hr

Broj žiro računa Župe: HR382360001101345834

Uredovno vrijeme župnog ureda: od 9.00 - 10.00 i od 17.00. - 18.00 sati

Župni ured ne ureduje:

subotom, nedjeljom, ponedjeljkom i blagdanima

ŽUPA SV. PETRA AP. ZAPREŠIĆ

**DVADESET I DRUGA
NEDJELJA KROZ GODINU**

GOD. 19., BR. 32.

NEDJELJNA ČITANJA

Jr 20, 7-9; Ps 63, 2-6.8-9; Rim 12, 1-2; Mt 16, 21-27

U današnjem evanđelju Isus nam daje uputu što nam je činiti da bismo ga istinski slijedili: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" U ovoj jednoj rečenici sadržana su četiri stupnja nasljedovanja Isusa. Prvi je htjeti ići za Isusom. Bog ne djeluje na silu, ne prisiljava nikoga da bude vjernik, već daje slobodu da se u toj slobodi opredijelimo za njega. Uvjet je htjeti ići za Isusom, tj. poniziti se i dati se voditi. Kada to odlučimo, slijedi drugi, možda i najteži korak, a to je odreći se samoga sebe. To ne znači odreći se vlastitog postojanja nego odreći se misli i želja za ambicijama, uspjehom, vladanjem. A tu smo svi slabi, mučimo se s time da budemo ponizni sluge, a ne željni vladanja nad drugima, da smo skromni, a ne oholi. Ovdje svakodnevno mnogo puta padamo, ali ne smijemo posustati, jer uza sve naše slabosti, Bog računa na nas. Kad uspijemo u tome, sljedeći je korak uzeti križ. Isus ovdje ne govori o smrti na križu već o putu osamljenosti i odbačenosti, putu napuštenosti od svih, putu muke sa samim sobom i ljudima oko sebe. Tek kada smo prihvatili protekla tri koraka, onda je četvrti korak ići za Isusom. Htjenje se realizira tek kada se odrekemo sebi ljubljiva i uzmemo križ na sebe, da uzvratimo Bogu ljubav za ljubav. Put prema vječnosti nije posut ružama, već trnjem; nije to široka staza, već uski put na kojemu često zastajemo i poželimo odustati; nije bajka, već ponekad poput napetog trilera i drame. Ali sve to ima smisla samo ukoliko hodamo za Isusom, ukoliko pratimo njegove stope, koračajući sigurno s onim koji je jedini Put k Ocu. Dolaze nam trenuci da poput Joba proklinjemo dan svog rođenja, da s Jeremijom jadikujemo što smo zavedeni od Boga, da poput Jone ne želimo ostvariti Božju volju. Sve je to sastavni dio života. Ali u ovim likovima trebamo gledati i uzore, jer shvaćaju da su pogriješili, jer uviđaju kako ih Bog nije napustio već im je u kušnjama i križevima bliži no ikad, te se prepuštaju ostvarenju njegove volje. I nama je kroz mnoge nevolje doći u Božju neposrednost. Trgnimo se iz uljuljanosti i lijenosti, uzmimo križ na se i pođimo za Isusom, kako bismo u dan kada dođe suditi nebo i zemlju mogli čuti njegove riječi: „Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.“

UZORI SVETOSTI (rubriku uređuje M. Magzan)

1. srpnja - Sveti Mucijan-Marija Wiaux (1841–1917) - Papa Ivan Pavao II. svečano je 11. prosinca 1989. proglasio svetim redovnika iz družbe Braće kršćanskih škola. U njegovoj dugoj karijeri nije bilo nijednog izvanrednog događaja, nikakve istaknute službe. Njegov je život bio prava monotonija, nalik na pustinju. Kao i kod svakog sveca i čovjeka, kršćanski odgoj stekao je u obitelji od ranog djetinjstva. Naš dragi brat Mucijan rodio se 20. ožujka 1841. u Melletu, sjeverno od grada Charleroi u Belgiji, kao sin kovača Ivana Josipa i Elizabete, koja je držala gostionicu. Mali Louis-Joseph – budući brat Mucijan – bio je treće od njihove šestero djece. U obitelji se svaki dan zajednički ujutro i navečer molilo. Te su obitelji davno prije II. vatikanskog sabora ostvarile ideal da budu crkve u malom, kućne crkve. Njegova majka nije se tužila da ih je previše, da s njima ne može izići na kraj, da nema vremena za djecu i njihov odgoj. Rado je molio, mnogo je molio, često je molio. Kad je Luj Josip, koga su u selu počeli nazivati »Luj Gonzaga«, završio osnovnu školu, njegov ga je otac uzeo u svoju kovačnicu. Luj je pošao u samostan 7. travnja 1856., a **1. srpnja** bio je već obučen i promijenio je svoje krsno ime. Prvo je polje katehetskog i učiteljskog rada brata Mucijana bio jedan razred djece u Chimayu. Zatim je godinu dana poučavao u Bruxellesu. Godine 1859. redovnička ga je poslušnost dovela u kolegij u Malonne, gdje će ostati sve do svoje smrti 1917. godine. Kao školski brat služio je poučavajući kroz više od 50 godina. Priprava se sastojala u molitvi i u radu, u poučavanju djece u glazbi i crtanju. Uz to se dobrovoljno bavio i katehetskim radom otvarajući mladima blago naše vjere. Uvijek se dao voditi duhom vjere koja mu je omogućavala da u svim svojim poslovima vidi Boga, ili bolje – njegovu volju. U pet i pol ujutro već je klečao pred svetohraništem. Zatim bi pošao do Majke Božje. Preko dana bi u slobodno vrijeme molio krunicu. Često bi pohađao Isusa u Presvetom Sakramentu. Nazivali su ga »bratom koji uvijek moli«. On je mladima neprestano naglašavao pobožnost Euharistiji i Presvetoj Djevici. Na koncu svoga života brat je Mucijan s pobožnošću i zahvalnošću mogao uzdahnuti: *»Kako se čovjek osjeća sretan kad se kao ja nalazi na rubu groba, a čitav je život gajio veliku pobožnost prema Gospi!«* To je bila prije smrtne stiske njegova posljednja poruka. Svoju je čistu dušu predao Bogu 30. siječnja 1917. Već na sam dan njegove smrti zbila su se uslišanja po njegovu zagovoru. Oko njegova groba brzo su se počele skupljati mnoštva hodočasnika. **Kao svetac u Crkvi postao je uzor svim odgojiteljima djece i mladeži.**

ŽUPNE OBAVIJESTI

- **Protekle nedjelje, za isplatu dugova za radove koji su poduzeti na uređenju kriptе, prikupljeno je 4.200,20 KN i 5 EUR. Zahvaljujemo na Vašoj dobroti!**
- **Od utorka, 1. rujna, svete mise biti će po redovitom rasporedu: radnim danom u 8.00 i u 19.00 sati, osim ponedjeljkom kada je samo večernja sveta misa u 19.00 sati, a nedjeljom u 7.30, 9.00, 10.30, 12.00 te u 19.00 sati.**
- **Župni ured od slijedećeg tjedna uređuje od utorka do petka prijedodne od 9.00 do 10.00 i poslijepodne od 17.00 do 18.00 sati.**
- **U četvrtak, 3. rujna, u 17.00 sati u prostorijama PC-a je redoviti susret Molitvene zajednice Krvi Kristove. U 20.00 sati na Trgu sv. Ivana Pavla II. redovito je molitva sv. krunice za Domovinu Hrvatsku. U 20.00 sati u prostorijama PC-a je redoviti susret Molitvene zajednice „Blaženi Alojzije Stepinac“.**
- **U petak, 4. rujna, je prvi petak u mjesecu. Prilika za svetu ispovijed biti će od 18.00 sati.**
- **U subotu, 5. rujna, nakon večernje mise biti će klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koje animiraju mladi naše župe.**